
Cu gândul la viitor

O prejudecată destul de răspândită – **generată de necunoaștere** – **imaginează universul statisticii oficiale ca un spațiu închis și rigid** – în care statisticianul, ca om care și-a consacrat profesional viața unor operații de evaluare cifrică a muncii celorlalți, a societății și economiei țării, în ansamblul lor, trăiește anonimul absolut al unei existențe indiferente oricăror alte aspirații. **Nimic mai fals.** Omul statistic este, poate, în epoca modernă, cel mai aproape de idealul renascentist al personalității complete, capabil nu numai să înțeleagă și să cuantifice viața cetății în complexitatea ei, ci să se și realizeze, ca individ, în domenii care, aparent, n-au nicio legătură cu activitatea în care este consacrat.

Istoria statisticii este plină de asemenea exemple, începând cu iluștrii săi părinți fondatori, Dionisie Pop Marțian și Ion Ionescu de la Brad și continuând, prin vreme, cu personalități precum Leonida Colescu, dr. Sabin Manuilă, Dimitrie Gusti, Octav Onicescu, Gheorghe Mihoc, Nicolas Georgescu-Roegen ș.a.m.d. care au dobândit o binemeritată recunoaștere internațională și ca economiști, matematicieni, sociologi sau inițiatori de noi curente ale gândirii umane. În acest context putem să îi includem și pe unii scriitori de talia lui Costache Negruzzi, Marin Preda sau Augustin Buzura care, în momente de început ale strălucitelor cariere literare, au fost perioade mai lungi sau mai scurte, angajați ai statisticii.

În statistică, porțile aspirației spre nou și spre alte orizonturi nu s-au închis și nu se vor închide niciodată cu bariere care să obstrucționeze posibilitatea consacrării.

Un exemplu, care ar putea valida această idee, evident, păstrând cuvenitele proporții, este cel al tânărului nostru coleg, Sorin Negruți. Prea proaspăt în spațiul statisticii oficiale, pentru a fi avut vremea impunerii prin altceva decât generozitatea proiectelor la care participă, ilustrate prin date și informații statistice, din plină fază de documentare, Sorin Negruți a reușit deja să se facă remarcat în spațiul public prin preocupările sale în investigarea personalității umane, preocupări trecute deja de la virtual la realitate prin publicarea a două cărți: **“Personalitatea, o explorare multidisciplinară și interdisciplinară”** și **“Relaționarea, o explorare multidisciplinară și interdisciplinară”**.

Cele două lucrări au trezit deja un interes notabil în lumea academică și în mass-media, autorul lor devenind deja o prezență care, prin sublinierea apartenenței sale la instituția de statistică, nu face decât să contribuie la consolidarea reputației institutului nostru, văzut și altfel decât

---

ca sursă oficială de informații și date relevante, absolut necesare economiei naționale.

Ce va urma? Nu ne rămâne decât să ne dorim ca acești primi pași spre consacrare să fie continuați cu aceeași frumoasă încăpățănare a celui care știe, chiar pe baza propriilor cercetări și trăiri, că reușita presupune, fapt dovedit statistic, adăugarea, la talentul nativ, de sudoare și modestie. Așa încât vorba lui Malherbe, *fructele să depășească promisiunea florilor*.

Vladimir Alexandrescu